

de overordentlig hæftige Angreb, som „Kvindernes Blad“ har rettet mod „Dansk Sygeplejersaad“, — eller rettere mod mig.

Efter Samraad med mine Kolleger i Bestyrelsen skal jeg prøve at besvare Spørgsmaalet.

I mange Aar har jeg, som Læserne af „Kvinden og Samfundet“ vide, Gang paa Gang i Tale og Skrift udtalt, at vi trænge til en Sygeplejeskole, bl. a. for at ikke alle og enhver skal kunne kalde sig Sygeplejerske, saaledes som det nu lader sig gjøre. At Befolkningen saavel paa som udenfor Hospitalerne i højeste Grad er interesseret i dette Spørgsmaal, har jeg ogsaa ofte omtalt, og dette blev desuden stærkt fremhævet fra forskellige Sider ved et Møde i „Dansk Kvinde-samfund“ i Efteraaaret 1895, hvor jeg gentog et Foredrag, jeg havde holdt under Kvindernes Udstilling. Heri opfordrede jeg stærkt Sygeplejerskerne til en samlet Optræden. Om man herefter vil kalde det „overilet“, at Sygeplejerskerne i Maj og Juni 1899 samle Underskrifter paa en Adresse, at de i en Artikel den 1. Juni udtale, at de ville danne en Forening, og at de den 21. Juli samme Aar stifte Foreningen, — det er en Smagssag.

Det er sagt, „... vi forstode ikke, at Meningen var over Hals og Hoved at stifte en Forening ...“ Men Adressens Ordlyd var:

„Fru Charlotte Norrie!

„Undertegnede Sygeplejersker ville være Dem taknemmelige, hvis De under Deres Ophold i London vil gjøre Dem bekendt med de engelske Sygeplejerskers Organisation og deres Love og senere give os Lov at drage Nytte af Deres Undersøgelser ved Dannelsen af en lignende Forening herhjemme.“

Dersom det er kommet Adressens Underskrivere overraskende, at der paa det Møde den 21. Juli, hvortil de alle vare indbudte, blev dannet en Forening, — saa beklager jeg dette. Men Kommunehospitalets og Frederiks Hospitals Plejersker maa være berettigede til at optræde som Førere i en Sag som denne, og de ere alle blevne opfordrede til at være med.

Der er en Del Damer, der indbyde til et Møde hen i September, „hvor man agter at drøfte Programmet nøjere samt klare Begreberne om, hvad det egentlig er, man maa arbejde hen til.“

Medlemmerne af Dansk Sygeplejersaad behøve imidlertid ikke først nu at give sig til at drøfte, hvad der skal arbejdes hen til. Vi ere fuldkommen paa det rene med, hvad vi ville, og vi ere i fuld Gang med vort Arbejde.